

Danmark nu blunder den lyse nat

Thøger Larsen | Oluf Ring

Danmark, nu blunder den lyse nat
bag ved din seng, når du sover.
Gøgen kukker i skov og krat,
Vesterhavet og Kattegat
synger, imens det dugger,
sagte som sang ved vugger.

Danmark, du vågner med søer blå,
mætte som moderøjne.
Alt, hvad i dine arme lå,
lader du solen skinne på,
ser, hvor det yppigt glider,
frem af forgangne tider.

Lærker, som hopped af æg i vår,
svinder i himlens stråler.
Tonerne ned med lyset går,
samme sang sam i tusind år.
Lykken fra glemte gruber
klinger af unge struber.

Hyldene dufter i stuen ind
ude fra Danmarks haver.
Kornet modnes i sommervind.
Hanegal over lyse sind
stiger bag gavlag grene,
hvæset som kniv mod stene.

Køer og heste ag får på græs
hen over brede agre,
åbne lader for fulde læs,
sejl, som stryger am klint ag næs,
byger, sam går ag kommer, -
det er den danske sommer.

Pigernes latter ag lyse hår,
leg, som får aldrig ende,
øjnene blå som vand i vår
mildt om et evigt Danmark spår,
sol over grønne sletter,
lykke og lyse nætter.